

ТРАЯН ПЪРВАНОВ
ИЗПОВЕД НА ПИЛАТ
ПОНТИЙСКИ

chitanka.info

ПЪРВО ПИСМО

Цезаре Тиберий,
върху двете ми ръце провинцията тегне с дребни
грижи
и в загадъчната столица на изтока Ерусалим
мътното пришествие на местните вълнения се
движи
като млад пустинник в расото на историческия дим.

Миналата нощ, пред Пасхата, в двореца нощните
ми стражи
някакъв си просяк подир разпита доведоха насам.
Не може и дума смислена през лунния брътвеж да
каже
и не зная как ли е Пророк, щом беше сякаш глухоням.

Да го съдят градските управници... Те знаят само
Кръста.
Май му бяха смазали в побойщата и дясната ръка —
да не прави, Цезаре, с прекършените богомолски
пръсти
людия си знак, защото вярата Му крепнела така.

С устните си, като камъни от вавилонски лишей
сиви,
сам ли Си говореше, болезнено разтваряше уста
и не виждах ли кръвта Му, кипнала по гвоздеи
ръждиви?
Сигурно по тъмно ще Го изведат през градските
врата.

ВТОРО ПИСМО

Съжалявам, Цезаре, че в Гетсиманска врява на събрата
снощи паднал е в прегръдките на сребърния си събрат,
пък и кой с пророчество сред хората в Юдея Го изпрати,
като знае, че с нищожния си дух тук всеки е богат?

В късото си време праведни послания пося наслука
и посипа живо слово в голата пустиня на греха,
но не вярвам, че в мравуняка на простолюдието тука
може да разчисти и след Второто пришествие леха.

Как да Го помилвам, като хората с двусмислици обърка
и това, което в полунощ ми каза доверчиво тук,
сигурно е разбираемо в градините на чужда мъка.
Тук човешката десница повече се кръсти на юмрук.

Мойте поданици виждат колкото магарешки копита,
но е важно да не чувстват раните по своите души.
Утре с двамата осъдени ще го прекарат през тълпите.
И навярно няма никой с вярата си да Го утеша.

И не зная двамата разбойници, разпънати край Него,
ще Му бъдат ли телохранители и в онзи свят отвъд,
но ще слезе, Цезаре, в пустинята такава змийска жега,
че ще се удави в мътната си пот и слънчевата плът.

ТРЕТО ПИСМО

Днес Го чакат Кръста, копието, гъбата и смъртни рани,
че присъдата му, Цезаре, от градския свещеник чух.

*Тук Исус за хората неразбираем гостенин остана,
че живееше неподходящ за безпросветния им дух.*

*В пясъка на времето от дирите на толкова
предтечи
в лековитата ни памет сякаш не остана и следа
и животът Му в часовника на мъртвото море
изтече,
отбелязан с денонощен изгрев на пророческа звезда.*

*Мога да го отърва, но нямам дял от разприте им
Божии.*

*Нека да направи чудо от заскитания Си живот
и на дървения Кръст ръцете примирено да положи,
и на друго място да намери истинския Си имот.*

*Болно ми е, че по тялото на снежния небесен
мрамор
облакът на тленното кръстосва с разрушителния
бяс
и се мятам в тежката просъница на земната си
драма,
увенчана с мимолетната илюзия за римска власт.*

ЧЕТВЪРТО ПИСМО

*Поведат ли Го нататък радостните фарисейски
стражи,
ще Му се покланят птици и ще никнат в пътя Му
треви,
но и аз, най-сетне откровено своята истина да
кажа,
че е време в люлката на Бащиния сън да Си върви.*

*Тъй било му писано, защото из провинцията пуста
в примката на златна мълния човечеството онемя
и Христос през кървавия шепот от разкъсаните
устни*

*опрости ни пращната бездушна глъч по нашата
земя.*

*Цезаре, навярно Бог е майсторът на цялото ни
време,
който с яки пръсти мрачните юзди на хаоса държи,
но не може хорския Спасител от Голгота да
отнеме,
въпреки че трябваше ми в коледната пустош от
лъжи.*

*Синият озон на крехката разлистена всемирна вяра
съживява пепелищата на вечния ни земен сплин
и съм сигурен, че Господ преднамерено обърна Зара,
цял живот да ни разкайва с мъките на Неговия Син.*

ПЕТО ПИСМО

*Дългият кошмар преваля и под сенки на градини сухи
в ледената нощ лудяха побеснели яростни петли
и косматите уши на яловите облаци ги чуха,
от които пясъкът в провинцията вместо дъжд
вали.*

*Но да спя, че утре, Цезаре, пак трябва да се
управлява,
Империята е затънала до гуша с фарисейската
злина,
дето знойната виелица в безименната лека плява
не отсява блясък на сеитбени пшеничени зърна.*

*Колко е студено в гънките на тежкото ми
наметало!*

*Гвоздеите на зората смръзват душната ми пот на
скреж.*

*Към жестокото разпятие за сгърченото слабо тяло
друг Го тласна, Цезаре, и мойта казън ти ще
разбереш.*

*По-добре е в Бащините си невидими ръце да бъде,
че от много братя, тук за братя имаше си глад.
Аз изпълних волята на чуждата промислена присъда.
Днес ще поразчистя богомолците от градския
площад.*

ШЕСТО ПИСМО

*Светло е. И вече виждам ужаса на страшната
заръка.*

*Стражите Го блъскат посред двамата из прахоляка
гъст*

*и от синкавия лавър на бездънната небесна мъка
сляпа гръмотевица търкаля жребия на огнен кръст.*

*Ей Го — пред навалищата Кръста носи и къде ги
води*

*в храмове от стръмни облаци из историческия дим?
Дадохме Му Кръст от буйната съдба на живата
природа.*

Другото са незначителни подробности...

Пилат

Ерусалим

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.